

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 14. december 2018
J. nr. 2018-6300

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 26. november 2018 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende B 8 - Forslag til folketingsbeslutning om maksimalt én fællesanvisning af ungdomsboliger i en kommune og mulighed for én fællesanvisning på tværs af kommuner, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Roger Courage Matthisen (ALT).

Spørgsmål nr. 4:

Kan forslaget gøre det vanskeligt for kommunerne at håndtere særegne problemstillinger med ungdomsboliger, f.eks. hvis de har en høj andel af handicappede eller andre udsatte unge, som skal prioriteres? Ved svaret bedes ministeren lægge til grund, at den foreslået ordning svarer til den ordning, der var med i det lovforslag, som den tidligere regering (Venstre) sendte i høring i oktober 2016, jf. bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Svar:

Jeg har indhentet svarbidrag fra Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, som oplyser følgende:

”Det omtalte lovforslag indebærer, at der skabes ensartede regler for adgangen til de støttede ungdomsboliger. Forslaget indebærer konkret, at anvisningen af støttede ungdomsboliger til unge med handicap eller andre udsatte unge (”unge med særligt behov for en ungdomsbolig”) varetages af kommunerne, mens udlejerne eller en fællesanvisning udelukkende varetager anvisningen til unge uddannelsessøgende (studerende). Fordelingen af boliger til anvisning mellem henholdsvis kommune og udlejer/fællesanvisning er fastsat i det omtalte lovforslag og afhænger af, om de støttede ungdomsboliger i kommunen er med eget køkken eller fælleskøkken. Der er mulighed for lokalt at aftale sig til en anden fordeling end forudsat i det omtalte lovforslag for derved at kunne imødekomme lokale forskelle og behov.

Der kan ikke svares entydigt på, hvorvidt forslaget kan gøre det vanskeligt for kommunerne at håndtere problemer med unge med handicap eller andre udsatte unge, da det primært afhænger af anvisningsbehovet i den enkelte kommune, hvorvidt der er indgået lokale anvisningsaftaler, flyttefrekvensen samt sammensætningen af ungdomsboligbestanden, herunder antallet af støttede

ungdomsboliger med henholdsvis eget køkken eller fælleskøkken. ”

Side 2/2

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen